

| [Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats](#) |

Continguts generals:

Continguts d'edicions:

| [Qui som?](#) - [El Club del subscriptor](#) - [Les 24 hores d'El Punt](#) - [Publicitat](#) - [Borsa de treball](#) | [El Punt](#) | [VilaWeb](#) |

dimecres, 19 de setembre de 2007

> **Elogien les columnes de Miquel Berga pel seu «humor savi» d'«autèntic humanista»**

Monguilod i Marí van compartir la presentació dels articles

[EVA VÀZQUEZ](#)

Festius des del primer minut, fins i tot hilarants, com si en lloc d'una presentació es tractés d'un espectacle còmic en què el públic ja hagués arribat predisposat a la rialla, el catedràtic Antoni Marí i l'advocat Carles Monguilod van parlar ahir de *No fer res i altres ocupacions*, el llibre en què Miquel Berga ha reunit les columnes publicades a El Punt a La 22 de Girona.

L'editor Quim Curbet va obrir l'acte llegint una columna en què assajava l'estil de les que Miquel Berga ha recollit al llibre suggerint que, en cas d'una catàstrofe que exterminés la població mundial exceptuant els saltencs, amb la seva «empenta vital» n'hi hauria prou per repoblar el planeta, i amb aquesta profecia, que va sobresaltar tant Berga com l'exalcalde Salvador Sunyer, tots dos saltencs d'elevat registre, es va instaurar el to d'un acte que va acabar servint, com ho resumiria al final l'homenatjat, per constatar, tal com afirmava Tennessee Williams, que «sempre ens hem de confiar de la bondat dels desconeguts». Perquè els dos presentadors havien acudit a la cita amb alguna mancança: Monguilod no sabia res de Berga, però sí de la seva obra, abans que el llibreter Guillem Terribas li proposés de fer la presentació, i Marí, catedràtic de la Pompeu Fabra, coneixia Berga com «el degà de l'empresa on treballa», però no n'havia llegit res. D'aquestes desconeixences va sorgir una

+ Curbet, Marí, Berga, Monguilod i Terribas, feliços ja abans de començar l'acte. Foto: E. PICAS

treballa feliç. Monguilod, adreçant-se al columnista com a «mestre», amb qui havia compartit una frívola conversa sobre dones que l'al·ludit va negar combativament fins que es va revelar que l'admirador de «tals fenòmens de la naturalesa» en aquell diàleg havia estat Terribas, va dir que en els escrits de *No fer res* es reconeix «la importància del riure i de com aquest fenomen allarga la vida», i va elogiar el conjunt pel seu «acurat sentit de l'humor i de l'amor, d'un humor savi que és un permanent exercici de lucidesa i amb un ús impecable de les anècdotes». Marí, en un to més docte, va referir-se a Horaci, Rousseau, Montaigne i a l'axioma humanista «quan no faig res és quan més faig» per defensar Berga, «literat, periodista, poeta i filòsof», com un digne exemplar d'aquesta «disciplina ascètica a què només accedeixen els esperits més refinats» i que li ha permès extreure el millor de la vida en les

seves columnes, quasi «pilastres adossades gràcies a la selecció que n'ha fet Guillem Molla», intercalant-hi «la maldiença i els plaers».

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#).
És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S

